

tíðindablaðið

sosialurínPostsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Útgevandi: p/f sosialurín

Fyrirtaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Blaðfólk: Hogni Djurhuus, Dagny Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurín. Prent: p/f pressan 1981

Dimma við búkilsku

oddagrein

DIMMA hefur nú aftur ilt í búkinum av javnaðarflokkinum. Hetta er einki nýtt — grenj og meylan hefur altíð verið hennara lívsformur! Týsdagin bar av. Oddagreinin var ein samanhangandi jammur um, at javnaðarflokkurin og serstakliga Atli Dam ikki vóru nóg sambandskir. Nóg í millum fyrr — tá var so at siga eingin munur á javnaðarflokki og sambandsflokki!

HETTA er milt sagt sluttur og vrevl. Dimma skilur ikki, hvat ríkisfelagsskapur er fyri nakað. Hon hefur ongantið skilt, hvat felagsskapur er. Hon livir enn í tí sælu lukkustøðu, tá amtmenn sum Dahlerup og Rytter sótu sum guvernørar og stýrdu det fattige folk udi Færo.

DIMMA fatar heldur ikki, at viðurskipti broytast, at samfelagið broytist, at einki stendur í stað. Tí berjist hon ímóti øllum broytingum, tí fatar hon ikki, at ein flokkur kann vera fyri framhaldiandi ríkisfelagsskapi og samstundis royna at laga hendan felagsskap til tær broytingar, sum alla tíðina henda í samfelagnum og í heiminum.

NEYÐARADÝRÍÐ hefur heldur aldri fatað, at ríkisfelagsskapur kann snúgvá seg um annað enn krónur og oyru, tí hon hefur ongantið hevja seg upp um tað stöðið. Sambandsflokkurin varð í sínari tíð skaptur av monnum,

sum bert høvdu eitt motiv: danir skuldu gjalda okkara gildi. Hetta hefur hildið flokkinum uppi til dagin í dag. Afturfyri, at danir gjalda skulu vit lata teimum ymiskar tributir eitt nú rættin til rævni í undirgrund okkara! Tað øvugt: at danir so lata okkum rættindi til teirra undirgrund, fellur ikki Dimmu inn.

SLÍKUR hugsunarháttur hefur einki við felagsskap at ger.a Tvørturímóti er tað hesin hugsunnarháttur, sum skaðar ríkisfelagsskapin og vit hava eisini nógvið dømi, um at viðurskipti okkara við ríkið versna, tá sambandsmenn sita við ábyrgd í Tinganesi.

LAT TAD tí vera sagt Dimmu eina feðr með alla, at javnaðarflokkurin er heitur verji av ríkisfelagsskapinum. Hetta merkir sjálvsagt ikki, at vit góðtaka líkt og ólíkt, sum kemur úr Danmark. Hetta merkir, at vit alla tíðina laga hendan felagsskap eftir broyttu samfelagsviðurskiptunum. Hetta merkir uppáftur, at ein alla tíðina er til reiðar, at broyta tað, sum forðar hesum felagsskapi í at vera ein felagsskapur fyri javnstillaðar partnarar.

TAD ER hetta síðsta, sum ger munin millum sambandið og okkum! Sambandið ynskir ikki, eitt samstarv við Danmark á jøvnum fót, men undirbráttligaheit frá okkara síðu fyri pengar frá danskari síðu.

HETTA YNSKJA vit ikki og hetta ynskir neyvan heldur nakar danil!

um at fáa útrokningar-mátan, hvussu pristalsviðbøturnar blivu roknadar. Men tað var eitt tvørt nei.

Men á Kongabrunni møtti eg næstformanninum í arbeiðsmannafelagnum, Peter McGavin, og segði honum, at vit kundu ikki fáa útrokningar-mátan. Vit avgjördu so at fara út aftur og royna av nýggjum.

„Longu aftur“, var svarið vit fingi, tá vit komu inn. Vit segdu so, at vit vildu hava útrokningar-mátan, og at vit ikki fóru fyrr enn vit høvdu fingið hann.

Skrivstovufólkið fór so í telefonina, og eftir eini løtu fingi vit útrokningina.

— Vit kannaðu so málið, vendu okkum til Føroya Arbeiðarafelag, men tað vildi ikki vera við. Síðan settu vit okkum í samband við skrivaran í Havnar Arbeiðsgevara-

felag, Tormóð Djurhuus, og greiddu honum frá støðuni.

Ursliðið av hesum var, at Føroya Arbeiðsgevarafelag kom eisini uppi. Eitt skriv varð gjørt og vit vóru í landsstýrinum við tí. Í skrivinum kravdu vit at fáa pristalsskipanina broytta, soleiðis at øll fingi somu pristalsviðbót. Skrivið varð undirskrivað av Torsteini Vilhelm fyri arbeiðsgevararnar og Martini Kúrberg fyri Havnar Arbeiðsmannafelag.

Tí er tað nógvið fyri í Dagblaðnum at lesa, at tað er D. P. Danielsen sum skal hava syrgt fyri, at øll fáa somu pristalsviðbót uttan mun til, um lønin er lág ella høg.

At tað vóru vit í Havnar Arbeiðsmannafelag, sum tóku stig til hetta, kann táverandi nevndin við Peter McGavin, Viljómur Patursson, Andreasi Debes og Børja Christi-

ansen vátta.

Tí í Fólkinginum, haldið uppat at koma við hasi lygnini í Dagblaðnum. Tað er so nógvið sum eg kann draga fram um tykkum, tí eg sat sum formaður í arbeiðsmannafelagnum í bæði 1950—51, 55—56 og so aftur í 1973—76, og eg kann fara uppáftur longur aftur, har nógvið minni pent um tykkum kann koma fram.

Annars skal eg bert leggja afturat, at orðadrátturin var hvassur í Tinganesi. Har bleiv m.a. spurt: skal ein arbeiðari hava somu pristalsviðbót sum tænaðumenn!!! Tá noyddist eg at greiða teimum frá, at pristalsviðbótin var fyri breið, og spurdi, um breið hjá teimum hægstlöntu var dýrari enn hjá arbeiðsmönnum...

Vinarliga
Martin Kúrberg

Á ein Uriaspóst

Sosialurín harmar postbóðini, tí teir skulu bera prongrafiskan lesna inn á gátt feroyinga. Henda nú forboðna frukt er ikki tann einasta, teir skulu ríka okkum við!

Okkara dupultmoralur røkkur jú eisini um rúsdrekkaspurningin. Nú verða brún brøv og hvitir kassar! oh tit heilagu! Vaskið hendurnar og

syngið: Slikt gera feroyingar ikki!

Sambært spurnarteigin kunnu pakkar uttan nakað kannast av Gjaldstovuni — har eru vit frammanfyri dønum. Politistar skulu møguliga kanna videofilmar, so tað man ikki fara at standa á, at fáa fólk til hesar stovnar.

Nei, skal kannast, kann-

ið so harðskapin og tey ov ungu, sum ganga og vála full við flösku í hond.

Russarmentalitetur verður meira sjónskur í hesum landi, tí tori eg ikki at seta navn undir.

Ein í harnar himmalrópandi dupultmoral feroyinga

Glyvursnes

Oyggjarnar leysar av nólsoyarbygd nesið í vitan á havnarskansa — á góðari leið, nú er tíð at kasta.

Glyvursnes — stoltleiki okkara — eins og fríðarguðinna á at lita — strekkir sín kærlíksarm út í sjó.

Mangan hefur tú vaðið í landsynningsóðn sum verja og trygd, fyri Argjaland og Havnarvág — ynski, at eingin teg hjó so mein tú fá.

Viggo Olsen

Haldið uppat at fortelja at Fólkaflokkurin syrgdi fyri somu prísviðbót til øll!

Í Dagblaðnum, 23. september, skrivur Øssur Dam Jacobsen m.a., at tað var D. P. Danielsen, landsstýrismaður Fólkaflaksins, sum í 1975 legði uppskot fram um at fastlont og tímalont skuldu fáa somu pristalsviðbót í krónum og oyrum uttan mun til, um lønin var høg ella lág.

Gamani, men hetta er bert ein partur av mál-

inum, og hefur litið við sannleikan at gera. Tí fari eg at mótprógva hesum sum Øssur D. Jacobsen skrivur, og tað kann eg gera, tí eg var formaður í Havnar Arbeiðsmannafelag tá.

Eg bleiv formaður aftur í arbeiðsmannafelagnum í 1973. Vit sóu skjótt, at tað var heilt galið við lønarviðurskiptunum og serliga galið var við pris-

talsviðbótunum.

Eg minnst, at eg var í eini veitslu tá. Har sat ein kona og fortaldi, hvussu nógvið hon hevði fingið í pristalsviðbót.

Tað var veruliga so, at meðan t.d. tey hægstlöntu fingi einar seks krónir í pristalsviðbót, fekk arbeiðsmaðurin bert eina krónu.

Tí fór eg út í Tinganes, og bað í landsstýrinum